

φαλιμέντο

φαλιμέντο, το, ουσ. [<ιταλ. falimento], η πτώχευση, η χρεοκοπία: «με τέτοια υπέρογκα έξοδα που κάνει, δε θα το γλιτώσει το φαλιμέντο». (Τραγούδι: στο **φαλιμέντο** του κόσμου αυτού, ο καβαλάρης εγώ τ' ουρανού, της Αριάδνης το μίτο κρατάς κι απ' την αρρώστια τους πάλι το σκας)·

- βαράω φαλιμέντο, βλ. φρ. *ρίχνω φαλιμέντο*·

- *ρίχνω φαλιμέντο*, πτωχεύω, χρεοκοπώ: «πώς να μη ρίξει φαλιμέντο με τόσα έξοδα που έκανε!»·

- τραβώ φαλιμέντο, βλ. συνηθέστ. *ρίχνω φαλιμέντο*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας